

Küçük Su Samurunun Adası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Su Samurunun Adası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Su Samuru, pırl pırl nehrin hemen yanında, yaşlı bir söğüt ağacının köklerinin altındaki sıcacık yuvasında yaşırdı. Her sabah, suyun pürüzsüz taşların üzerinde dans eden sesiyle uyanırdı. Yumuşak, çikolata kahvesi tüyleri ve krem rengi açık bir göğsü vardı; kocaman yuvarlak gözleri hep yeni bir şeyler arardı. "Bugün ne bulacağım acaba?" diye cıvıldar, kalın kuyruğunu serin, berrak suya vururdu.

Güneşli bir sabah, mavi bir şimşek nehrin üzerinden uçan bir mücevher gibi geçti. Bu, turkuaz sırtlı, turuncu göğüslü ve uzun, düz gagalı, küçük ve çevik bir yalıçapkınıydı. Bir sazın üzerine kondu ve başını yana eğdi. "Merhaba aşağıdaki!" diye seslendi. Küçük Su Samuru sudan fırladı, bıyıklarından damlalar akıyordu ve en büyük gülümsemesiyle gülümsedi. "Merhaba yukarıdaki!" diye karşılık verdi.

Yalıçapkınının adı Pip'ti ve konuşmayı çok severdi. Küçük Su Samuru'na nehrin sırlarını anlattı: balıkların nerede saklandığını, sazların en çok nerede uzadığını ve sabah sisinin uykulu kediler gibi nerede kıvrıldığını. Küçük Su Samuru da ona en sevdiği pürüzsüz taşları ve burnunu gıdıklayan böcekleri anlattı. Gülüp durdular. Öğle vakti geldiğinde, en iyi arkadaş olmuşlardı bile.

"Gizli adayı hiç gördün mü?" diye sordu Pip, koyu renkli bir gözünü kırparak. Küçük Su Samuru yuvarlak kafasını salladı. "Hangi gizli ada?" Pip parlak kanatlarını açtı. "Beni takip et! Yüksek sazların ötesinde, suyun yavaşlayıp yeşillendiği yerde." Küçük Su Samuru'nun kalbi heyecandan güm güm attı. Bir macera! Hep bir macera yaşamak istemişti. "Hadi gidelim!" dedi ve yola koyuldular.

Küçük Su Samuru güçlü, düzenli kulaçlarla yüzdü, kalın kuyruğu onu suyun içinde yönlendirdi. Pip hemen üstünde uçtu, kanatları güneşte mavi ve turuncu parıldadı. "Bu taraftan!" diye şarkı söyledi, dalgaların üzerinde alçalarak. Havada gümüş çizgiler işleyen yusufçukların ve nilüfer yapraklarından onlara göz kırpan kurbağaların yanından geçtiler. Nehir genişledi ve dünya büyük ve yeni hissettirdi.

Kısa süre sonra yüksek sazlar iki yanlarında yeşil ve altın rengi bir orman gibi yükseldi. Fısıldayıp sallanıyorlardı ve Küçük Su Samuru küçük siyah burnuyla aralarından geçmek zorunda kaldı. Pip yolu görmek için daha yükseğe uçtu. "Devam et!" diye seslendi aşağıya. Sazlar kulaklarını gıdıkladı ve krem rengi göğsüne dokundu, ama o hiç durmadı, çünkü macera hemen önünde bekliyordu.

Sonunda sazlar açıldı ve işte oradaydı: küçük, yuvarlak ve yeşil, gizli bir ada. Sakin suyun ortasında, birinin unuttuğu bir sır gibi yüzüyordu. Küçük Su Samuru soluğunu tuttu. "Çok güzel!" diye fısıldadı. Pip onun kafasına kondu, bir yaprak kadar hafif. "Sana söylemiştim!" dedi gururla ve turuncu göğsü sevinçle kabardı.

Ada nilüferlerle kaplıydı. Pembe ve beyaz taç yapraklar güneşe doğru ardına kadar açılmış, yuvarlak yeşil yapraklar küçük tabaklar gibi yüzüyordu. Küçük Su Samuru daha yakına kürek çekti ve bir çiçeği kokladı. Sıcak taşa yağan yağmur gibi tatlı ve taze kokuyordu. "Bu kadar çoğunu hiç görmemiştim!" dedi. Pip yapraktan yaprağa zıpladı, minik turuncu ayakları neredeyse hiç su sıçratmadı.

Sonra Küçük Su Samuru bir nilüfer yaprağının altına gizlenmiş parlak bir şey fark etti. Gümüş ve gri çizgili, küçük bir ay gibi pürüzsüz, yuvarlak bir taşı. "Bak!" diye bağırdı, onu havaya kaldırarak. Pip ıslık çaldı. "Bir hazine!" dedi. "Ada sana bir armağan verdi." Küçük Su Samuru taşı tüylerinin arasına güvenle soktu ve bu mükemmel, güneşli günün hatırası olarak sonsuza dek saklayacağına söz verdi.

Küçük adanın her köşesini keşfettiler. Pip, Küçük Su Samuru'na mantarların küçük şemsiyeler gibi büyüdüğü oyuk bir kütüğü gösterdi. Küçük Su Samuru da Pip'e sırtüstü yüzüp bulutları nasıl izleyeceğini gösterdi. Aptalca şakalar yaptılar ve nilüferler hakkında şarkılar uydurdular. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün!" dedi Küçük Su Samuru. "Hem daha bitmedi bile!" diye şarkı söyledi Pip.

Aniden kara bulutlar gökyüzünde yuvarlandı ve iri yağmur damlaları nilüferlerin üzerine pat pat düştü. Rüzgâr sazları itti ve Pip'in parlak tüylerini karıştırdı. "Eyvah!" dedi Küçük Su Samuru. "Evden çok uzaktayız." Pip kanatlarındaki yağmuru silkeledi. "Endişelenme," dedi. "Arkadaşlar fırtınada bile bir arada kalır. Hadi hemen bir sığınak bulalım!"

Adanın söğüt köklerinin altında kuru ve sıcak, sıcacık bir oyuk buldular. Küçük Su Samuru kıvrılıp yattı ve Pip onun yumuşak kahverengi tüylerine sokuldu. Dışarıda yağmur tıırdıyor, rüzgâr uęulduyordu ama içerde güvendeydiler. "Gördün mü?" dedi Pip. "Her fırtına geçer." Küçük Su Samuru gülümsedi. "Burada olman çok güzel," dedi. "Ben de öyle düşünüyorum," dedi Pip ve birlikte beklediler.

Yağmur durduğunda dünya pırıl pırıl parladı. Güneş çıktı ve her nilüfer minik yağmur elmasları tuttu. Nehrin üzerinde renklerden bir köprü gibi bir gökkuşağı uzandı. "Bak!" diye soluğunu tuttu Küçük Su Samuru. Pip kanat çırpıp havalandı ve gökkuşağının ışığında uçtu, tüyleri parlıyordu. "Eve kadar yarışalım!" diye güldü. Ve yarıştılar, su sıçratıp dalışlar yaparak, ta eve kadar.

Yaşı söğüt ağacına döndüklerinde Küçük Su Samuru gümüş çizgili taşı yuvasının yanındaki pürüzsüz bir kayanın üzerine koydu. "Böylece adayı hep hatırlayacağım," dedi. Pip yanına tünedi ve başını salladı. "Ben de onu bulduğumuz günü hep hatırlayacağım," dedi. "Ama adadan bile daha güzel bir şey var, biliyor musun?" Küçük Su Samuru başını yana eğdi. "Ne?" "Onu paylaşacak bir arkadaşın olması."

O günden sonra Küçük Su Samuru ve Pip her sabah nehir kenarında buluştu. Bazen keşfe çıktılar, bazen hikâyeler anlattılar, bazen de sadece yüzüp bulutları izlediler. Küçük ada sazların arasında gizli kaldı, yeni bir macerayı bekledi. Ve her gün bir armağan gibi hissettirdi, çünkü iyi dostlar her günü harika bir maceraya dönüştürür.

Ve böylece, eğer bir gün yüksek sazların yanından geçersen, suyun yavaşlayıp yeşillendiği yerde, iyi kulak ver. Bir su sıçraması ve bir ıslık duyabilirsin, bir de "Hadi gidelim!" diyen küçük bir ses. Çünkü Küçük Su Samuru ve Pip hâlâ oralarda, yüzüyor, uçuyor, yeni sürprizler buluyor ve eve kadar gülüyorlar.